

Tertio ante Pascha

x ad capphā hō matutina n̄ 26.

ad terram

VŠEOBECNÉ POKYNY

Během velikonočního tridua se bratři mohou modlit běžné oficium podle Římského breviáře, nebo na celé triduum (tj. od Zeleného čtvrtka ráno až po nešpory Bílé soboty včetně) přejít na upravený dominikánský ritus. Rozsah officia se řídí platným kanonickým právem, tj. bratři jsou v obou případech vázáni modlit se pouze jednu malou hóru.

Následující rubriky se uplatňují po celé triduum:

- ◆ *Slavení officia předsedá představený a pravý chór je první, i když na něj nepřípadá jejich týden.*
- ◆ *Před oficiem ani po oficiu se neříkají žádné modlitby, bratři se potichu modlí;*
- ◆ *Začátek: na znamení představeného se všichni otočí čelem k oltáři a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se chóry otočí čelem k sobě a kantor začne antifonu prvního žalmu;*
- ◆ *Před antifonou prvního žalmu si bratři nasadí kapuce. Sundají si je až na antifonu k Benedictus/Magnificat resp. závěrečnou modlitbu. Dále si kapuci sundávají lektoři na čtení a kantorů na inchoace a responsoria;*
- ◆ *Při psalmodii chóry střídavě stojí a sedí jako obvykle;*
- ◆ *Na konci žalmů ani v responsoriích se neříká Sláva Otci;*
- ◆ *Při malých hórách a kompletáři se psalmodie recituje či zpívá polohlasem, to jest jen tak hlasitě, aby bylo v druhém chóru rozumět;*
- ◆ *Vynechává se invitorium, hymny a krátká čtení včetně responsorií;*
- ◆ *Po čteních v matutinu ihned navazuje responsorium;*
- ◆ *Modlitbu Otče náš se bratři modlí potichu (pokud je předepsána);*
- ◆ *Při oracích se neříká výzva Modleme se, vynechává se konkluze, neodpovídá se Amen;*
- ◆ *Vynechává se požehnání, neříká se Jděte v pokoji ani Dobrořečme Pánu;*
- ◆ *Neříká se De profundis, není průvod se Salve.*

Úpravy temných hodiněk oproti Officiu Hebdomadae Sanctae (ed. Fernández 1965), provedené ad experimentum:

- ◆ *počet žalmů v ranních chválách snížen na tři,*
- ◆ *zkrácena psalmodie,*
- ◆ *nabídka variantních cyklů čtení.*

AD TERTIAM

Na znamení představeného se bratři otočí čelem ke svatostánku či kříži a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se oba chóry otočí čelem k sobě, bratři si zahalí hlavy kapucemi a kantor začne antifonu, která se zpívá na stejný nápěv jako psalmodie.

Ant.

mortem autem crucis. *Ps. VIII G*

✠. *Kristus se* || pro nás stal poslušným až **k smrti**, | a to *k smrti na kříži*.

Žalmy na sebe navazují bez inicia a recitují či zpívají se polohlasem.

Psalmus 118,33-80***I***

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem **tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.**

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia *ipsam* **vólui.**

Inclína cor meum in testimónia **tua: * et non in avarítiam.**

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua **vivífica me.**

Státue servo tuo elóquium **tuum, * in timóre tuo.**

Ámputa oppróbrium meum quod suspicátus **sum: * quia iudícia tua iucúnda.**

Cestu tvých zásad, Pane, mi ukaž, * abych jí k svému prospěchu kráčel.

Osvět mě, abych si vštípil tvůj **zákon * a byl ho poslušen z celého srdce.**

Stezkou svých příkazů vod' mě **stále, * neboť jen ta je mým potěšením.**

Nakloň mé srdce k tvým **příkázáním, * nikoli k dychtění po hmotném zisku.**

Pohledů na marnost uchraň **mé oči, * na cestě své mě životem obdař.**

Splň svůj slib svému služebníkovi, * jak jsi jej dal svým **vyznavačům.**

Odvrať potupu, které se **hrozím, * neboť tvé výroky vždycky jsou dobré.**

Ecce, concupívi mandáta **tua**: *
in æquitáte tua *vivífica* me.

Et véniat super me misericórdia tua,
Dómine: * salutáre tuum secúndum
elóquium **tuum**.

Et respondébo exprobrántibus
mihi **verbum**: * quia sperávi in
sermónibus **tuis**.

Et ne áuferas de ore meo verbum
veritátis usque**quá**que: * quia in iu-
diciis tuis *supersperávi*.

Et custódiám legem tuam **sem-**
per: * in *sæculum* et in *sæculum*
sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia
mandáta tua *exquisívi*.

Et loquébar in testimóniis tuis
in conspéctu **regum**: * et non
confundébar.

Et meditábar in mandátis **tuis**, * *quæ*
diléxi.

Et levávi manus meas ad man-
dáta tua, *quæ* *diléxi*: * et exer-
cébar in iustificatió**ibus tuis**.

Omittitur Gloria Patri.

Vždyť toužím po tvých ustanov-
eních, * život mi dej svou *spra-*
vedlností.

Kéž se mi dostane, Pane, tvé **lásky**, *
pomoz mi podle *svého* **slibu**,
abych dal odpověď těm, kdo mě
tupí; * s nadějí spoléhám *na tvá*
slova.

Neodnímej mi slovo **pravdy**, * neboť
doufám v tvá *rozhodnutí*.

Tvého zákona budu se **držet**, * ve
všem a vždycky a na *věčné* **časy**.

Po cestě volně budu si **kráčet**, * pro-
tože dbám tvých *nařízen*í.

Před králi zjevím tvá *příkázá-*
ní * bez bázně, že se mi *dostane*
hany.

Z příkazů tvých se radovat **budu**, *
protože k nim se *upínám* **s láskou**,
ruce k tvým příkazům vztahovat
budu, * rozjímat o tvých *usta-*
noveních.

Neříká se Sláva Otci.

II

Memor esto verbi tui servo **tuo**, * in
quo mihi *spem* *dedísti*.

Hæc me consoláta est in humili-
táte **mea**: * quia elóquium tuum
vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usque**quá-**
que: * a lege autem tua non *declínávi*.

Vzpomeň si na slovo k sluhovi
svému, * kterým jsi ve mně *naději*
vzbudil!

To je má stálá útěcha **v bídě**, * že
tvůj výrok mi *daruje* **život!**

Pyšní jen výsměch pro mne **mají**, *
já se však nespustím *zákona* **tvého**.

Memor fui iudiciórum tuórum a
sæculo, **Dómine**: * et *consolátus*
sum.

Deféctio ténuít **me**, * pro peccatóri-
bus derelinquéntibus *legem tuam*.

Cantábiles mihi erant iustifica-
tiónes **tuæ**, * in loco peregrina-
tiónis **meæ**.

Memor fui nocte nóminis tui, **Dó-
mine**: * et custodívi *legem tuam*.

Hæc facta est **mihi**: * quia iusti-
ficatiónes tuas *exquisívi*.

Pórtio mea, **Dómine**, * dixi custo-
díre *legem tuam*.

Deprecátus sum fáciem tuam in
toto corde **meo**: * miserére mei
secúndum *elóquium tuum*.

Cogitávi vias **meas**: * et convértili pe-
des meos in testimónia **tua**.

Parátus sum, et non sum tur-
bátus: * ut custódiam *mandáta*
tua.

Funes peccatórum circumpléxi
sunt **me**: * et *legem tuam non sum*
oblítus.

Média nocte surgébam ad con-
fiténdum **tibi**, * super iudícia
iustificatiónis **tuæ**.

Párticeps ego sum ómnium timénti-
um **te**: * et custodiéntium *mandáta*
tua.

Misericórdia tua, **Dómine**, plena
est **terra**: * iustificatiónes *tuas*
doce me.

Omittitur Gloria Patri.

Tvých dávných úradků pamět-
liv, **Pane**, * nacházím v nich své
potěšení.

Rozhořčuji se nad bezbožníky, *
kteří tvůj zákon *neuznávají*.

Příkazy tvé se staly mou **písní** *
v domě, kde přebývám jen *jako*
poutník.

Za noci vzývám tvé jméno, **Pane**, *
poslušen jsem tvých *příkázání*.

To je můj náležitý **úděl**: * abych
vždy plnil tvá *ustanovení*.

Pán je můj **úděl**. Takto jsem **slíbil**: *
že tvoje slovo *uchovám provždy*.

Jen po tvé milosti ze srdce **tou-
žím**, * smiluj se nade mnou dle
svého slibu.

Přemýšlím o cestách, po kterých
kráčím, * řídím své nohy k tvým
příkázáním.

Chvatně se snažím a nechci **vá-
hat**, * abych tvé předpisy *zacho-
vával*.

I když mě do léček lapají **hříšní**, * já
na tvůj zákon *nezapomínám*.

V půlnoci vstávám, abych tě
chválil * za tvoje *spravedlivé*
soudy.

Jsem přítel všech, kdo mají tě
v **úctě**, * všech, kdo dbají tvých *na-
řízení*.

Země je plna tvé milosti, **Pane**, *
nauč mě tomu, cos *ustanovil*.

Neříká se Sláva Otci.

III

Bonitátem fecisti cum servo tuo, **Dómine**, * secúndum *verbum tuum*.

Bonitátem, et disciplínám, et sciéntiam doce **me**: * quia mandátis *tuis* **crédidi**.

Priúsqvam humiliárer ego **delí**-qui: * proptérea elóquium tuum **custodívi**.

Bonus es **tu**: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes **tuas**.

Multiplicáta est super me iníquitas super**bórum**: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta **tua**.

Coagulátum est sicut lac cor **eórum**: * ego vero legem tuam *meditátus* sum.

Bonum mihi quia humiliásti **me**: * ut discam iustificatiónes **tuas**.

Bonum mihi lex oris **tui**, * super míllia auri et **argénti**.

Manus tuæ fecerunt me, et plasma-
vērunt **me**: * da mihi intelléctum, et discam mandáta **tua**.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua *supersperávi*.

Cognóvi, **Dómine**, quia æquitas iudícia **tua**: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur **me**, * secúndum elóquium tuum *servo tuo*.

Dobře jsi činil sluhovi **svému**, * právě tak, Pane, jak *jsi to řekl*.

Jen ty mě moudrému vědění **nauč**, * neboť tvým příkazům *důvěřuji*.

Než jsem byl pokořen, leckdy jsem **bloudil**, * nyní tvých předpisů *věrně se držím*.

Dobrý jsi, Pane, a dobro **konáš**, * vyuč mě ve svých *ustanoveních*.
Pyšní mě prolhaně obviňují, * já jen tvých soudů si *upřímně hledím*.

Srdce jak v tuku jim otupělo, * já jen z tvých zákonů vroucně *se těším*.

Že jsem byl pokořen, bylo mi **k dobru**, * abych se učil tvým *příkázáním*.

Výrok tvých úst je mi milejší **mnohem** * nežli tisíce v zlatě a **stříbře**.

Rukama tvýma jsem stvořen a **ztvárněn**, * osvět mě, jak se tvým příkazům *učit*.

Ti, kdo tě ctí, na mne pohlédnou **rádi** * za to, že spoléhám na *tvoje slovo*.

Vím, že tvé soudy, Pane, jsou **správné**, * že jsi mě pokořil *podle práva*.

Útěchou buď mi tvé milosrdenství, * jak jsi je svému sluhovi *slíbil*.

Ať mi tvá slitovnost udělí **život**, * neboť tvůj zákon mě *oblažuje*.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et **vívam**: * quia lex tua meditatio **mea** est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in **me**: * ego autem exercébor in mandátis **tuis**.

Convertántur mihi timéntes **te**: * et qui novérunt testimónia **tua**.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatió nibus **tuis**, * ut *non confúndar*.

Omittitur Gloria Patri.

✠. *Christus factus est || pro nobis obédiens usque ad **mortem**, | mortem autem **crucis**.*

Hanba buď pyšným, že křivě mě **tisknou**, * já však jen o tvých úradcích **hloubám**.

Ať se obrátí ke mně tví **věrní**, * ti, kdo dbají tvých *přikázání*.

Utvrď mé srdce v svých ustanoveních, * abych nedošel *zahanbení*!

Neříká se Sláva Otci.

✠. *Kristus se || pro nás stal poslušným až **k smrti**, | a to *k smrti na kříži*.*

Oratio

Poté ihned navazuje modlitba, bez výzvy Modleme se, bez konkluze a bez odpovědi Amen. Zpívá se obvyklým nápěvem orace.

Bratři si sundají kapuce a dělají hlubokou úklonu.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium ° et crucis subíre torméntum. †

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou rodinu, † pro niž se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do rukou hříšníků ° a dát se ukřižovat. †

Bratři chvíli setrvávají v modlitbě a poté se v tichosti rozejdou.

Ad usum internum

© Provincia Bohemiæ Ordinis Prædicatorum, Pragæ, 2012

Locuples composuit